

Dato	Elevkode	Kjønn:	Det første språket du lærte:
30.09.13	1644	jente gutt	norsk annet

Flystyrten

"Fort deg Sigridd, hvis ikke kommer du for seint!" ropte pappa. "Jada!" ropte jeg tilbake og løp mot ham. Jeg heter Sigridd Tømmeru og jeg er 12 år. Jeg skulle fly alene til bestemor for første gang.

"Hade!" sa jeg og gikk ombord i flyet. "Hade!" ropte pappa og vinket til meg. Jeg fant sete mitt og satte meg ned.

Flyet startet og begynte å kjøre framover. Jeg syntes det var rart at ikke pappa var der. Jeg savnet ham allerede. Flyet lettet og begynte på stigningen. Jeg så ut. Det var mange hus og trær. Vi fór bare høyere og høyere. Snart så jeg ikke noe annet en hite skyer.

Jeg hørte motoren til flyet. Det gjorde meg søvnig. Jeg hadde nesten sovnet da flyvertinnen vekket meg. "Har du lyst på noe?" spurte hun med søt stemme. "Ja takk" mumlet jeg og fant fram penger. Jeg så opp på henne. Hun hadde på seg en uniform og veldig mye sminke. Hun smilte. "Hva vil du ha?" spurte hun. "En muffins" svarte jeg. Jeg syntes hun var mye penere enn meg. Jeg hadde blå øyne og blondt hår. "Verse god" sa hun. "Takkk" sa jeg og smilte. Muffinsen luktet kjempe godt. Jeg hadde akkurat spist den opp da motoren til flyet lagde en rar lyd. Etter noen sekunder stoppet den. Jeg så rundt meg. Alle så rede ut. Så begynte vi å styrte. Vi for i full fart nedover. Jeg følte meg kvalm. Muffinsen var på vei opp. Jeg skrek. Vi traff bakken

med slik kraft at jeg besvimte. Jeg hadde en så fin drømm. Jeg satt foran peisen og grillet pølse. Det var godt og varmt. Jeg våknet. Først trodde jeg at drømmen var sann, men så oppdaget jeg at det brant. Jeg satt foresatt i sette med sikkerhetsbelte på meg. Jeg reiste meg opp. Da fikk jeg veldig vondt i armen. Jeg begynte å gråte. Det var flammer på alle kanter. Jeg var fanget. Da så jeg en utgang mellom noen trer. Jeg løp dit. Jeg fortsatte å løpe til jeg kom til en slette. Det var mørke. Jeg så ingenting. Jeg satte meg ned. Da hørte jeg en kvist som knak og et brøl. Jeg snudde meg å så rett in i to gule øyne. Det var en løver. "Hjelp!" ropte jeg og reiste meg opp. Men løven bet tak i foten min. Jeg skrek, men så slapp

den taket og løp. Det siste jeg så før jeg besvinte igjen, var et helikopter som landet litt borten for meg.

Jeg våknet. Jeg var i ett hvit rom. Det var en rar lukt der. Pappa satt på kanten av sengen min. "Hvordan føler du deg?" spurte han da han så at jeg var våken. Jeg satte meg opp, men falt tilbake igjen. Jeg kjente en fæl smerte i armen og beinet. De var brukket. "Bra" klynket jeg. "Du hadde skikkelig flaks" sa han. "Du kunne ha død." Du er heldig som lever" sa han. "Men hva med de andre passasjerene?" spurte jeg. "Du var den eneste som overlevde" sukket han. "Men hvor harnet jeg?" spurte jeg. "Du harnet i Afrika" svarte han. "Men nå må du sove" sa han. Så lukket jeg øynene og sovnet.